

Folket var fyllt av förväntan, står det i inledningen av evangelietexten. Folket, det var framför allt dem som bodde i trakterna kring Betsaida som lyssnade till Johannes Döparen och hans förkunnelse om Guds rike. Betsaida låg i närheten av floden Jordans övre lopp som mynnar ut i Genesarets sjö. Petrus, Andreas och Filippus kom därifrån. Och vid den här tiden var åtminstone Andreas en lärjunge till Johannes Döparen. Döparen hade varit verksam ganska länge och ryktet om honom hade spridit sig som en löpeld runt sjön. Den här dagen hade tusentals samlats för att lyssna till Döparens budskap och för att låta döpa sig. Det låg i luften att:

1. Det var början på någonting stort.

Människorna längtade efter Messias. De var trötta på den romerska ockupationsmakten och saknade framtidstro. Och många frågade sig om Gud övergivit dem? Varför kommer inte Messias och upprättar riket?

Döparen menade emellertid att Guds rike var nära. Han predikade om att Messias var nära. Han kunde komma när som helst. Han skulle ha kastskoveln i handen för att rensa den tröskade säden och han ska samla in vetet i sin lada. Men agnarna ska han bränna i en eld som aldrig slocknar, dundrade Johannes Döparen samtidigt som han sänkte ytterligare några av dem som trängdes på stranden i det ljumma vattnet.

Det var inte ovanligt med dop. Moses hade talat ganska ingående om hur vi människor ska rena oss. Det kunde handla om att bli renad från sjukdomar, särskilt om de var förenade med blödningar eller flytningar av olika slag, men också om andlig smuts och orenhet. Nere vid Qumran hade esséerna infört dagliga tvagningar för sina medlemmar. De ville leva ett heligt liv. Några menade att Johannes döparen hade blivit inspirerad av dessa, men det vet vi ingenting om.

Folket var fyllt av förväntan och nu var de måna om att göra upp med sitt gamla liv. Johannes Döparen talade länge om bättring och bot, om omvändelse och liv ifrån Gud. De var ivriga att få döpa sig och hjärtat bultade hårt när de tänkte tanken att

2. Det var början på någonting stort.

Dagens människor är knappast införstådda med de gamla judiska reningsceremonierna och deras betydelse, men kan vi alla känna samma längtan efter att få göra oss av med det gamla och efter att få börja på nytt. Har vi inte alla känt den inre förnöjsamheten när vi har duschat av oss stress, smuts och dåliga lukter? För att inte tala om hur människor kan berätta om besöket på spa-anläggningar med oljor och massage. "Jag blev som en ny människa." Det kan till och med vara något religiöst över det hela, även om vi inte tänker i de banorna.

Så en dag när åtskilliga redan hade blivit döpta stannade hela verksamheten av. Döparen slutade att döpa och allt stod still. Det var knäpptyst.

Det som hade hänt var att en man, runt de trettio, hade klivit ner i vattnet och gått fram till Döparen. Döparen hade plötsligt, i ett nu insett att denne är den som han predikat om och väntat på. Han visste att förr eller senare skulle han komma, men inte när. Nu var han övertygad om att den rätta tiden var inne. Denne är Messias. Döparen kunde inte fortsätta.

Han blev som förstummad och när han väl förmådde öppna munnen sa han: ”Det är jag som behöver döpas av dig.”

Det hade han helt rätt i. Om Jesus är Messias behöver han inte bli döpt. Messias behöver inte bli renad från sin smuts, förlåten av Gud eller få en ny chans. Han är Guds enfödde Son. Men Johannes Döparen förstod inte att

3. Jesu dop var början på någonting stort.

Det största som hänt, det ofattbara, är att Gud blir människa. Det var svårt att förstå då. Det är svårt att förstå idag. Och ändå är det just detta ofattbara som förvaltats och förmedlats av Kyrkan genom historien. Vi talar om evangeliets kärna, om klassiska kristen tro. Gud blir människa utan att för den skull upphöra att vara Gud.

Det som sker denna dag är att Gud gör klart för oss att Han går in under våra villkor. Han delar dem med oss och förbinder sig att leva vårt liv och dö vår död. Aposteln Paulus uttrycker detta i Galaterbrevet 4:4 när han skriver att

när tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen

Här i dopet ställs han under lagen och dess förpliktelser. Han blir skyldig att fullborda lagen. Inte för sin egen skull, men för vår skull.

Han blir alltså inte döpt för sin egen skull, utan för vår skull. Ja, det var början. Jesus fortsatte att under ett antal år vandra tätt vid vår sida. Han förkunnade Guds rike. Inte så mycket att det skulle komma, utan mer att det, genom hans närvaro, redan är här. Det var ingen lätt uppgift. Den kunde bara genomföras i Guds Andes kraft. Jesus fick inrikta sig på den lilla människan och på att vara trofast i det lilla. Han var tvungen att lita på att Guds Ande verkade det som var större.

Den goda kampen började efter dopet och den avslutades när han delade vår död och gav tillbaka sitt liv till vår himmelske Fader på Golgata kors, med orden ”i dina händer Herre Gud befäller jag nu min ande”.

Idag är vi många som har överlämnat våra liv i Guds händer. Det stora som tog sin början när Jesus döptes har spridit sig praktiskt taget runt hela vår glob. Fler människor än någonsin tidigare bekänner sig till Jesus.

Hur mycket Johannes Döparen förstod ska vi låta vara osagt, men han förstod så mycket att trots inre motstånd döpte Jesus in under lagen. Petrus, Andreas och Filippus lär inte ha förstått mer än Johannes Döparen, men de ”de var där när de hände, de såg och de kände”.

Det finns många än idag som står frågande inför framtiden. Några upplever att livet tömts på glädje och innehåll. Andra försöker ta sig ur en besvärlig livssituation, men hoppar ur askan in i elden. Var inte ängslig utan lyssna till evangeliet. Guds rike har kommit.

Idag uppenbarar Gud sin härlighet för oss. Han har kommit för att göra oss delaktiga av Guds rike. Han har burit bort vår skuld, renat våra samveten och gjort oss till nya människor.

Jesu dop är en program förklaring. Folket hade väntat och Johannes döparen hade predikat omvändelse, men nu handlar det om han som ska göra det.

1. Han har kastskeveln i sin hand

- a) Skapelsen lades under förgängelsen
- b) Många människor förtvivlar och inser att allt har ett slut.
- c) Vi förstår att det, men vi förstår något mer.

2. När Jesus hade blivit döpt

- a) Jesus behövde inte döpas. Den svagare döper den starkare. Jesus bejakade sin kallelse, tog emot skapelsen och började betjäna sin skapelse. Han förkastar inte det gamla utan återvinner det.
- b) Många människor förstår inte hur Gud verkar. De väntar, som Joh d, fortfarande. Men Jesus förkunnar: Guds rike är här.
- c) Han tar vatten, bröd och vin och helgar det. Han bär skapelsen och gör våra synder till sina.

3. Då öppnade sig himlen

- a) Sonens bekräftelse, det gudomliga erkännandet, klartecken att börja tjänsten
- b) F
- c) Nu kan vi gå i hans efterföljd. Varför går då så många en annan väg? Går det riktigt illa kan vi förlora allt. Att gå i Jesu efterföljd är att lära känna Fadern, att lyssna till och göra hans Ord.

Skiljer sig Jesus dop från det kristna dopet? Ja, tveklöst. Vi ska se hur. Denna dag handlar inte om oss utan om Jesus. Folket hade väntat och Johannes döparen hade predikat omvändelse. Ryktena var i svang. Messias? Nu handlar det om ”han som de vänta på”. Johannes döparen tvekade, men dagen efter att han döpt Jesu kunde han säga ”Se, Guds lamm” och ”han är den som döper i helig ande”. Jesus behövde inte döpas till syndernas förlåtelse. Men hans dop är en enastående programförklaring.

1. Det kommer en som är starkare än jag

- a) I Joel 2:28ff talas om en Herrens dag då Herren ska utgjuta sin Ande över allt kött. I Mal 4:1 beskrivs samma dag som en dag då allt det gudlösa brinner upp och något nytt ska komma. Det ska komma en som är starkare, Herren själv. Detta är bakgrunden till vår text.
- b) Många människor förtvivlar och inser att allt har ett slut. De förstår inte att eller hur Gud verkar. De väntar fortfarande på att Gud ska gripa in. Men Jesus har kommit till oss. När Jesus döps ställs han under lagen. Han går in under våra livsvillkor. Han förbinder sig att ”göra lagen”, både positivt och negativt. Också han ska komma att dö och begravas.
- c) Kristna människor menar sig förstå att Jesu dop sker för vår skull. Vi vill inte brännas som agnar i en eld som aldrig slocknar. Och därför accepterar och bejakar vi Jesu dop som sker för vår skull.

2. När Jesus hade blivit döpt ...

- a) Jesus behövde inte döpas. Men han sänds av Gud för att ta itu med och besegra synden. Det är hans livsuppgift och han bejakar sin kallelse genom att bli döpt. Han har förutsättningar att klara sitt uppdrag. När människan skapades hade Gud blåst sin ande i henne, men hon förlorade sin relation med Gud. Jesus kommer ”från ovan” som en ”livgivande ande”, 1 Kor 15:45. Han är ”den nya människan”, den med ”ande och liv”, Joh 6:33. Den nya tiden börjar och han kommer för att göra ”nya människor”.
- b) Genom att Jesus döps förstår vi att också han får del av och bär skapelsens brustenhet. Han gör våra synder till sina och ger oss nytt liv. Han är inte emot sådant som är svagt eller sjukt utan han återställer det. Han tar vatten, bröd och vin och helgar det.
- c) Joh döparen anade vem Jesus är men menade den svagare inte ska döpa den starkare. Därför vill han hindra Jesus från att bli döpt. Men Jesus ”Låt det ske ... ” Låt mig leva under lagen, bespottas och korsfästas. Låt mig få återställa det fallna.” Så blev han döpt. Och då ...

3. ... öppnade sig himlen

- a) Efter dopet ”stod han och bad”. Han stod där med ett öppet hjärta fyllt av inspiration och säkert också av mycken vanda. Så tar han emot Evangeliets Ord: ”Du är min älskade son ... ” och han tar emot Anden. Han får klartecken att börja den tjänst som syftar till att samla vete i sin lada.
- b) Att himlen öppnade sig betyder att Guds rike kom. Något alldeles nytt kommer och sätts i rörelse. ”Det gamla är förgånget, något nytt har kommit”, 2 Kor 5:17.
- c) Jesu dop som fullkomnas på Golgata är grunden för oss. Det är på den grunden vi kan följa. Nu kan också vi lära känna Fadern, lyssna till och göra hans Ord. Denna dag handlar inte om oss utan om Jesus. Vårt dop är ”till honom”, men vi får återkomma till vårt barnskap, vårt förvaltarskap och uppdrag.